

наѣчи да чите. Александръ за малко време на-
счилъ Грамматиката, Риториката, Філософіата,
и прѣспѣвалъ докрѣ: а другите дѣца школски
мѣ завиждали. Единъ день Александръ рекълъ на
майка си. Мале, желаемъ да се наѣчимъ Ев-
петското звѣсдокройство, и дай ме на Некте-
нави, понеже чѣхъ защо былъ много достойнъ и
искѣсенъ на звѣздодейството и на магіите.
Олимпіада выкала Нектенави, и мѣ предала Алек-
сандра да го наѣчи хѣдѣжествата си. Прочее
зелъ го Нектенави и го училъ. Александръ хо-
дилъ отъ заранѣта до обѣдъ при Арістотелъ
да се учи, а отъ обѣдъ до вечерѣта ходилъ при
лѣкаваго Нектенави. Единъ день Арістотель съ-
бралъ дѣцата, които были въ школата мѣ, сич-
ките единовозрастни съ Александра, и ги нарѣ-
дилъ на два чина: на единыжѣтъ чинъ тѣрналъ
Александра первостотель, а на другѣжѣтъ Пто-
лемеа. Нарѣдилъ ги чинно, и далъ на сичките
по едно дѣреко въ рѣката, и повелилъ да се вѣе
едната страна съ другата. Закачили да се вѣятъ,
обаче Александръ влѣзналъ помеждѣ тѣхъ, со-
крѣшилъ ги, навилъ на сичките, и завелъ ги на
мѣстото си. Арістотель като видѣлъ това, по-
чѣдилъ се и рекълъ: Много голѣмъ ще стане А-
лександръ! Отишалъ и го фаналъ за рѣката, и
мѣ рекакъ: Александре, ако станешъ царь, и о-
бладаешъ сичкѣжѣтъ свѣтъ, какво добро ще ми
направишъ; Александръ мѣ рекълъ: учительо, ако
бѣди това щото дѣмашъ и станемъ самодержецъ
на сичкѣжѣтъ свѣтъ, теке ще направимъ голѣмъ
человѣкъ, да си всегда съ мене. И Арістотель
мѣ рекълъ: Прочее, радѣй се Александре, само-